

Egyházi gondolatok

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a kedves olvasókat, Dr. Janes Zoltán plébános vagyok, 2014. augusztus 4-től a Püspök atya rám bízta Zákányszék és Bordány lelkipásztori ellátását. Örömmel és nagy bizalommal jöttem ide. 10 éve szenteltek pappá, s immár ez a hatodik plébánia. Egy szép, Jász-Nagykun-Szolnok megyei településről, Kunszentmártonból származom. Ott töltöttem gyermekkoromat, s onnan kerültem el Gyulára, ahol a katolikus gimnáziumban

szereztem érettségi bizonyítványt. Ezt követően jelentkeztem Szegedre, ahol Gyulay Endre püspök atya felvett papnövendékei közé és elküldött egy évre Vácra, előkészítő évre. Majd Szegeden folytattam tanulmányaimat, s vártam a „nagy napot”, pappá szentelése napját. Erre 2004. június 12-én került sor, a szegedi székesegyházban. Az első szolgálati helyem Kistelek volt, ahol egy nagyszerű plébános mellett kezdettem meg szolgálatomat. Ott sajnos csak egy évet tölthettem, mert jött az újabb helyezés, most már egy nagyobb városba, szintén segédlelkésként: Csongrádra. Ott igen rövid időt, mindösszesen 98 napot dolgozhattam, mert püspök atya egy plébánosi helyet jelölt ki a Békés megyei Magyarbányán. Az ottani atya sok-sok betegeskedés után meghalt, s az utánpótlásról gondoskodni kellett. Nagyon szép másfél évet töltöttem ott. Váratlanul ért, amikor Dr. Kiss-Rigó László püspök úrral folytatott telefonbeszélgetés után csongrádi plébános lettem. Nagy örömmel mentem vissza egykori he-

lyemre, már mint plébános. Sok szép pillanat bújt meg az ott megélt két év alatt. De a dobozokra rövidesen megint szükség lett... Nagyszénásra helyeztek, ahol eddigi papi életem felét, öt évet szolgálhattam. S máris elérkeztünk az ideai évhez amikor is egy újabb helyezés eredményeként elfoglaltam helyem a Homokhátságon.

Lelkipásztori mottóm az a jézusi mondat, melyet szívesen idézek, s igyekszem mások lelkébe is elültetni: „Ne nyugtalanodjék szívetek, higgyetek az Istenben!” Bízom abban, hogy az a néhány év – ki tudja mennyi –, amit együtt tölthetünk, ennek fényében telik majd el. Szeretném, ha az egyházközség, és a község ebben a nyugodtságban erősödne. Ha tudna belekapaszkodni abba a reménybe, hogy Isten velünk van, és segíti az életünket, mert szeret minket és fontosak vagyunk számára.

Szeretném, ha terveim érző és halló fülek, szívek által megvalósulnának, hiszen azért vagyok itt, hogy a település életéhez én is hozzáadjak valami szépet és jót. Eddigi helyeimet a körülöttem élők és rám bízottak segítségével sok mindent megtudtunk valósítani. Plébániai rendezvények, zárandoklatok, katolikus bál, templom és plébániafelújítások. Mind-mind olyan alkalom, melyek által közelebb kerülünk egymáshoz, de hiszem, hogy nem csak az emberekhez, hanem a jó Istenhez is, Akinek ügyét mindenki életállapotának szerint igyekszik előmozdítani.

Itt ragadom meg az alkalmat, s szeretettel üdvözlök mindenkit, s tisztelettel kérem, jószívűségüket, nyitottságukat őrizték meg irántam is, mint ahogy azt tették elődömmel, Zoltán atyával, akinek mindannyian sokat köszönhetünk.

A szeretet és a tiszteletet, tudom, hogy nem lehet kikövetelni, éppen ezért igyekszem azt munkámmal megszolgálni.

Isten áldását kívánom településünk minden lakójának életére, s kívánom, hogy ezt az áldást tapasztalják is meg, s ha megtapasztalták, legyenek is hálásak érte.

Tisztelt Lakosok!

Az ember életének igazi értéke talán abban áll, hogy mennyire sikerült a rendelkezésére álló idő alatt mások életét szebbé tenni, segíteni rajtuk. Nem mindig jelenti ez számunkra azt, hogy köszönetet, vagy nagy elismerést várunk érte, hiszen az igazi hála az a jól és szépen végzett munka után lelkiismeretük megnyugtató szava. Ez a munkálkodás még szebb és értékesebb akkor, ha azt nem egy két emberért, hanem közösségekért, sokszor egy egész településért tesszük. Így volt ez a katolikus hívek körében is, amikor hosszú, majdnem egy évtizeden keresztül munkájával, igyekezetével szolgálta Istent és az embereket Gallai Andrásné, Éva. Mindenki tudja, hogy az egyházközségért áldozatot hozni tudó és akaró személy, aki erről tanúságot is tett mindig pontos, precíz és igényes szolgálatával, munkavégzésével. Éppen ezért sajnálatos számunkra, hogy az egyházközség távlati céljait nézve, a manapság divatos „gazdasági megszorítások” miatt nem tudjuk további segítségét igénybe venni, hiszen a munkatársak illeténi elismerése sajnos terhet ró az egyházközségre is. Éppen ezért ezúton szeretném megköszönni Neki az Istenért, egyházért és az emberekért való fáradozásait, melyet az elmúlt évek alatt tanúsított. Kívánom, hogy mindazt a jót, amit a templom szépítésére fordított, százszorososan jutalmazza meg érte Isten, s adjon mindezért Évának is, szeretneinek is, szép, örömteli, áldott éveket, hogy megtapasztalja minden nap: Isten soha nem marad hálátlan azok iránt, akik Őt tiszta szívből keresik és szolgálják! Az egyházközség hívei nevében mondok köszönetet tisztelettel és hálával: Dr. Janes Zoltán plébános